

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.124/2021/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Csetneki Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Csetneki Attila ügyvéd) által képviselt I. rendű felperes neve (cím) I. rendű, II. rendű felperes neve (cím) II. rendű, III. rendű felperes neve (cím) III. rendű és IV. rendű felperes neve (cím) IV. rendű felpereseknek – a Kummer Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben személyiségi jog megsértése miatt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.20.035/2020/38. számú ítélete ellen a felperesek 40. és az alperes 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezései folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az I. rendű felperes keresetét teljesen elutasítja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 19 050 (tizenkilencezer-ötven) forint elsőfokú perköltséget.

Mellőzi az alperes kötelezését a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére. Az I. rendű felperes által az államnak fizetendő feljegyzett kereseti illetéket 36 000 (harminchatezer) forinttra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 19 050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget.

Az I. rendű felperest 96 000 (Kilencvenhatezer) forint, a II., a III. és a IV. rendű felpereseket pedig személyenként 48 000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illeték állam részére, külön felhívásra történő megfizetésére kötelezi.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperesek a helyi önkormányzati képviselők 2019. október 13-án megtartott választásán a Fidesz-KDNP színeiben képviselői mandátumot szereztek E. M.-i J. V. K.-ben (a továbbiakban: a közgyűlés), ahol a Fidesz-KDNP frakció tagjai lettek. Az I. és a IV. rendű felperesek ezt megelőzően nem vettek részt a közéletben, nem tagjai egyik pártnak sem. A II. rendű felperes 2009., a III. rendű felperes pedig 1997. óta tagja a közgyűlésnek, mindketten Fidesz-tagok, a III. rendű felperes pedig tagja a KDNP-nek is.

[2] Az alperes 2010. május 14-től 2019. október 13-ig a Jobbik Magyarországért országgyűlési képviselője volt, 2019. október 13. napja óta pedig az E.-ben a V.-ért E. színeiben E. polgármestere.

[3] 2020. január 29-én iratselejtezést tartottak az e.-i polgármesteri hivatal azon szobájában, amelyet az alperes hivatalba lépése óta M. Z. alpolgármester használt. Ezt megelőzően a helyiség R. B., majd M.-né A. I. szobája volt, akik a Fidesz színeiben E. alpolgármesterei voltak. Az iratselejtezés során az egyik szekrényből – egy dobozban és azon belül két dossziében – előkerültek dr. Ny. Zs. Fideszes országgyűlési képviselőjelölt 2014. évi országgyűlési választáshoz kapcsolódó kitöltött és üres ajánlóíveinek másolatai, R. B. Fideszes képviselőjelölt 2010. évi helyi önkormányzati választáshoz kapcsolódó szórólapjai, valamint olyan nyomtatott táblázatok, amelyek egyes e.-i lakosok nevét, címét és politikai aktivitását tartalmazták.

[4] Miután az alperes tájékoztatást kapott a fellelt iratokról, még aznap írásban kérte a jegyzőt, hogy vizsgálja ki az esetet, és amennyiben szükséges, tegyen rendőrségi feljelentést, továbbá a lakosság tájékoztatása érdekében engedélyezze a sajtó munkatársának, hogy a dokumentumokról a személyes adatok kitakarásával felvételt készíthessen.

[5] Az iratselejtezést követő napon: 2020. január 30-án nyílt közgyűlési ülésre került sor, amelyen az alperes élt a napirend előtti felszólalás jogával. Ennek során úgy nyilatkozott, hogy: „Egy példátlan, azt gondolom, E. politikai életében példátlan botrányról szeretnék most beszámolni és ennek a példátlan botránynak a bizonyítékait itt tartom a kezemben. Ha igénylik, akkor megnézhetik majd azt a jegyzőkönyvet és ezeket is, hogy miről beszélek és nem a levegőbe beszélek. A minap a Polgármesteri Hivatal egyik alpolgármesteri irodájának szekrényéből egy pakolás során olyan dokumentumok kerültek elő, amelyekről mindig tudtuk, hogy létezik az országban. Mindig tudtuk, hogy a Fidesz képtelen egy tisztességes választási kampányt, a törvényeknek megfelelően véghezvinni. Magyarországon most először azonban vaskos bizonyíték van rá, hogy azok a bizonyos Kubatov-listák hogyan is működtek. Amit itt a kezemben tartok, kimerítik a választási eljárások rendjéről szóló törvény megsértését, a Btk. 350.§-át, illetve a Btk. 219.§-át. A büntetési tételek 1 és 3 év letöltendő szabadságvesztéssel is járhatnak. A Fidesz E.-ben, E. lakosságát listázták. Olyan szinten listázták, hogy irodavezetők szerepelnek benne, hivatali munkatársak szerepelnek benne. Ebben a dokumentumban F., A. és B. teljes lakossága benne van lakcímré, házszámra nézve, politikai aktivitásra 1-től 7-ig osztályozva. Nyilván Önöknek nem kell bemutatnom, hogy az 1 és a 7 mit jelent. Pédátlan botrány és példátlan bizonyíték arra, hogy Önök csalással szereztek a mandátumukat. Önök egyetlen választást sem voltak képesek tisztességgel véghezvinni, Önök még a saját támogatóikat is listázták, Önök a saját támogatóikat is osztályozták. Le vannak írva szépen házszámra, nyugodtan nézzék majd meg, bár a rendőrség képviselőjének nyilván a mai napon hivatalos formában feljelentést fogunk tenni. Mindenkiről leírták, hogy ki írta alá, ki nem írta alá és milyen párti képviselő. Ki

támogatott minket vagy éppen ki zavarta el a Fideszes aktivistákat, akik egyébként név szerint meg vannak nevezve. Ki zavarta el őket, gondolom, nem kell bemutatnom a szóróanyagokat mellette. Gondolom, nem kell bemutatni azoknak az aktivistáknak a nevét, akik házszámra bontva Önökkel folytatták ezt a példátlan melót. És hogy mennyire törvénytelenek Önök, tessék csak megnézni: Ny. Zs. országgyűlési képviselő ajánlóíveinek több oldala lefénymásolva, amit a Btk. büntet. Üres ajánló oldalt sem lehet lemásolni, nem hogy kitöltöttet olyan szenzitív adatokkal, amiket Önök nem kezelhetnek. Önök jogosulatlanul, méltatlanul és teljesen törvénytelenül jártak el a választási kampányokban. Önöknek innentől fogva egyetlen egy lehetősége van, jogilag ugyan még képviselők, jogilag még hozzászólhatnak, morálisan, etikai értelemben Önök egyetlen egy gombnyomásra jogosultak, ahol bocsánatot kérnek E. lakosságától és visszaadják a mandátumaikat. Önök csaltak, törvénytelenül jártak el. Önöket nem illeti sem a képviselő asszony, sem a képviselő úr megszólítás, Önöket csak a csaló és a törvénytelen megszólítás illeti. Higgyék el, hogy én képviselem most azokat itt is, akik Önöket támogatták, én képviselem és védem az e.-i állampolgárok érdekeit, akiket Önök állandóan listáztak, akik arra vettek rá embereket, hogy bűncselekményeket kövessenek el, mert az, ami ebben a két paksamétában van, az feketén-fehéren Btk. tételek. Én azt gondolom, hogy Önöknek nincs joguk az e.-i közéletben részt venni, nincs joguk az e.-i közéletben véleményt formálni, nincs joguk az e.-i emberekről dönteni. Önök csalók hazugok, törvénytelenek, az e.-i állampolgárok személyes adataival visszaéltek, az e.-i állampolgárokat becsapták. Egyetlen egy dolguk van eltakarodni az e.-i közéletből.”

[6] Miután a Fidesz-KDNP frakciójának tagjai közül az I., a II. és a IV. rendű felperesek a közgyűlés során más témában kérdéseket intéztek hozzá, az alperes a válaszadás előtt ismét kijelentette: „Először is szeretném újra világossá tenni, hogy Önnek egyetlen egy dolga lett volna, hogy itt bocsánatot kér E.-től és lemond a képviselőtársaival egyetemben. Még egyszer mondom: Önök törvénytelen csalók, csalással szereztek a mandátumukat. Járhatnak majd a rendőrségre. B. B. után szabadon. Képviselő úr! Én annyira nem mosolyognék az Ön helyében, mert csak ez 3 év letöltendő, amit itt tartok a kezemben, de majd megoldják nyilvánvalóan.”

[7] A Fidesz-KDNP frakciójának vezetője: O. S., aki más témában szintén felszólalt közgyűlésen, az alperes napirend előtti felszólalása kapcsán azt mondta, hogy: „Még egy szó: Önök engem választási csalással vádoltak meg, ez nem így történt. Nagyon kérem, ezt bizonyítsák be, nagyon örülök neki, hogy ezt nyilvánosság előtt megfogalmazták, mert emiatt bíróságon fogunk találkozni.” Erre válaszul az alperes azt mondta: „Képviselő Úr, én elhiszem, hogy Önnek nagyon fáj, ha egy törvényteleniséget lelepleznek és annak a törvényteleniségnek, nem tudom, de bizonyára élharcosa volt. Ha bizonyítékot keres, itt van. Jó nagy paksaméta, listázták az e.-eket, a sajátjaikat, másokat is, mindenkit, szégyelljék magukat, továbbra is várom a lemondásukat. Ez az egyetlen morális döntés, amit megtehetnek. Az egyetlen. Semmilyen keresnivalójuk az e.-i közéletben és sehol az országban a közéletben, akiről bebizonyosodik, hogy ezt csinálja. Mindenki tudta, hogy ezt csinálja, most már bizonyíték is van rá. Ne aggódjon, nem engem fog a bíróság elé citálni, én megteszem a rendőrségi lépéseket, ahogy az eskümhöz méltón meg kell tenni. Majd a rendőrségen magyarázkodnak, addig szeretném, ha nem az e.-i közéletet mérgeznék, mert ez elég ok arra, hogy soha többé ne vegyenek részt benne.” Ezt követően a közgyűlés során újra megismételte, hogy: „Továbbra is azt mondom, hogy csalók és mondjanak le.”

[8] Az alperes a saját Facebook oldalán 2020. január 30-án 10 óra 8 perckor megosztotta a napirend előtti felszólalását, amelyhez annyit fűzött hozzá, hogy: „Példátlan választási botrány E.-ben. Kézzel fogható bizonyíték került a birtokunkba – amit megdöbbentő módon egy alpolgármesteri irodában találtunk – arról, hogy a Fidesz listázta az e.-i lakosokat. Személyes adatok és a politikai hovatartozást rögzítő listák kerültek a kezünkbe, amik pecséttel ellátott, Ny. Zs. mint országgyűlési képviselőjelölt nevére kiállított választási ajánlóívek fénymásolatai, amely már önmagában a Btk-ba ütköző bűncselekmény.” 2020. január 30-án 11 óra 28 perckor megosztotta az „Önök csalással szereztek a mandátumaikat! – Lemondásra szólította fel a Fideszeseket M.” címmel az e.-iugyek.hu hírportálon megjelent cikket. 2020. január 30-án 12 óra 37 perckor megosztotta a közgyűlést követően általa tartott sajtótájékoztatót. 2020. január 31-én 10 óra 27 perckor megosztotta a „Választási listabotrány E.-ben: O. közleményben tagad, Ny. nem reagál” címmel az e.-iugyek.hu hírportálon megjelent cikket, amelyhez annyit fűzött hozzá, hogy: „Már több mint 24 óra eltelt és a hazudozáson, ferdítésen és mellébeszélésen kívül még egyetlen bocsánatkérést sem hallottam a Fidesztől. O. támad, Ny. hallgat, de mikor mondanak végre le?!” 2020. február 2. napján 8 óra 21 perckor pedig úgy nyilatkozott, hogy: „A politikai nyűszítés kategóriáját merőben kimeríti O. S., bár ne tenné, de mint a Fidesz kampányfőnöke, frakcióvezetője, a helyében én is kellemetlenül érezném magamat. Szóval: Ha én listáznám E. lakosságát és lajstromba venném a saját „birkáimat,” attól én mint Fidesz szavazó nagyon felháborodott lennék.”

[9] Az alperes – E. M.-i J. V. Ö.-ának nevében – 2020. február 4-én feljelentést tett ismeretlen tettséggel szemben személyes adattal visszaélés vétsége, valamint a választás, népszavazás és európai polgári kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény büntetése miatt. A B.-A.-Z. M.-i Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya a 2020. július 23-án meghozott 050../7./20../bü. számú határozatával a nyomozást megszüntette, úgy foglalt állást ugyanis, hogy a rendelkezésre álló adatok, illetve bizonyítási eszközök alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése. A határozatát a választás rendje elleni bűncselekmény vonatkozásában azzal indokolta, hogy miután az ajánlóíveket az illetékes választási iroda a szavazást követő 90. nap utáni munkanapon megsemmisítette, összehasonlító adatok hiányában, illetve a beszerzett személyi és okirati bizonyítékok alapján nem volt igazolható az, hogy a lefoglalt iratokon szereplő adatokat bárki bármilyen választáshoz kapcsolódóan felhasználta volna. Kifejtette továbbá, hogy haszonszerzési célzat és jelentős érdeksérelem hiányában nem volt bizonyítható a személyes adattal visszaélés vétségének elkövetése sem.

[10] A felperesek módosított keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő jogukat azzal, hogy az idézett közgyűlési nyilatkozataiban és Facebook bejegyzéseiben foglalt hamis tényállításaival választási csalás, azaz bűncselekmény elkövetésével vádolta meg őket. Kérték, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint kötelezze őt a jogsértés abbahagyására, elégtételadásra és 300 000 Ft sérelemdíj megfizetésére.

[11] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felpereseket nem vádolta meg konkrét bűncselekmény elkövetésével, hanem az iratselejtezés során fellelt okiratok alapján csupán egy politikai véleményt fogalmazott meg, amelyet a felpereseknek – közszereplőként – tűnniük kell.

[12] Az elsőfokú bíróság a fellebbezésekkel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnevét E. M.-i J. V. 2020. január 30. napján megtartott közgyűlésén tett azon kijelentésével, hogy „A Fidesz listázta E. lakosságát, még irodavezetők és hivatali munkatársak is névvel szerepelnek benne. Ezekben a dokumentumokban F., A. és B. teljes lakossága benne van, lakcímre, házszámra, névre lebontva, politikai aktivitásra 1-től 7-ig osztályozva, ez példátlan botrány és példátlan bizonyíték arra, hogy Önök csalással szereztek a mandátumaikat,” valamint azon kijelentésével is, hogy „Először is szeretném újra világossá tenni, hogy Önnek egyetlen egy dolga lett volna, hogy bocsánatot kér E.-től és lemond képviselőtársaival egyetemben. Még egyszer mondom Önök törvénytelen csalók, csalással szereztek a mandátumukat, járhatnak majd a rendőrségre. Képviselő úr én annyira nem mosolyognék az Ön nevében, mert csak ez három év letöltendő, amit itt tartok a kezemben.” Kötelezte az alperest az I. rendű felperes vonatkozásában a jogsértés abbahagyására, az I. rendű felperes részére magánlevélben történő elégtételadásra, továbbá 200 000 Ft sérelemdíj megfizetésére. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Kötelezte a II., a III., és a IV. rendű felpereseket arra, hogy fizessenek meg az alperesnek személyenként 19 050 Ft elsőfokú perköltséget, az államnak pedig – külön felhívásra – személyenként 36 000 Ft feljegyzett kereseti illetéket. Az I. rendű felperest és az alperest személyenként 18 000 Ft feljegyzett kereseti illeték állam részére külön felhívásra történő megfizetésére kötelezte.

[13] A határozatát azzal indokolta, hogy a sérelmezett közlések időpontjában a felek közéleti szereplők voltak, az alperes kijelentései pedig egy országos közügyhöz kapcsolódó helyi közügyet érintettek, az iratselejtezés során fellelt okiratok ugyanis felvetették annak a lehetőségét, hogy E.-ben, a 2019. október 13. napján megtartott helyi önkormányzati választáson, valamint a korábbi országgyűlési és helyi önkormányzati választásokon is sérülhettek a választási eljárás alapelvei és szabályai. Ennek oka az, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: a Ve.) szerint az ajánlóívek másolása tilos, a választók adatait tartalmazó adatbázisokat pedig jogszerűen csak a Ve.-ben foglalt garanciális szabályok betartásával lehet kiépíteni és felhasználni.

[14] Annak eldöntése során, hogy a kereset tárgyát képező kijelentések sértik-e a felperesek jóhírnevéhez fűződő jogát, nem tulajdonított jelentőséget a nyomozást megszüntető határozatnak. Ehelyett a 7/2014. (III.7.) AB határozat, az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának a New York Times vs. Sullivan ügyben kidolgozott tesztje és az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: az EJEB) Pedersen és Baadsgaard kontra Dánia ügyben 2003. június 19. napján 49017/99. számon meghozott határozata alapján azt vizsgálta, hogy a sérelmezett közléseknek volt-e megfelelő ténybeli alapjuk, továbbá az alperes rosszhiszemű volt-e, azaz tudott-e az állításainak valótlanágáról és azok igazságtartalmának kiderítése érdekében úgy járt-e el, ahogy az az adott helyzetben egy polgármestertől elvárható.

[15] E körben abból indult ki, hogy az alperes nem konkrét bűncselekmény elkövetésével vádolta meg a felpereseket. Az alperes által említett választási csalás ugyanis nem azonosítható egyetlen bűncselekménnyel sem, az a köznyelv szerint csupán arra utal, hogy egy jelölt tisztességtelen, meg nem engedett kampányeszközöket vett igénybe. Ezért az alperes sérelmezett közlései csupán azt a politikai véleményt fejezték ki, hogy az egyik politikai közösség illegális választási adatbázis felhasználásával kampányolhatott, amely a felperesek cselekvőségét is felveti. Ennek a véleménynek megfelelő ténybeli alapja volt, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint az iratselejtezés során – egyebek mellett – az egyik

e.-i városrész teljes lakosságának a politikai szimpátiáját dokumentáló választási listát és egy egyéni országgyűlési képviselőjelölt lefénymásolt ajánlóíveit találták meg, amely önmagában is személyes adatok tiltott kezelésének minősült. Az, hogy ezt a választási adatbázist később egyszer sem használták fel, nem életszerű. Annak, hogy ezek az okiratok hogyan kerültek az alpolgármesteri irodába, nem volt jelentősége, kizárólag az bírt relevanciával, hogy azok egyáltalán elkészültek. Az okiratok elkészítése pedig az ajánlóívvvel érintett politikai közösséghez köthető, hiszen az egyik politikai közösség színeiben induló egyéni országgyűlési képviselőjelölt ajánlóívei jellemzően nem kerülnek egy másik politikai közösséghez tartozó képviselőjelölt birtokába.

[16] A sérelmezett közléseknek megfelelő ténybeli alapot biztosított B. B. esete is, amelyre az alperes mind a közgyűlési beszédében, mind pedig a per során ismertetett nyilatkozatában utalt. Noha B. B. a 2019. évi e.-i polgármester-választáson független jelöltként indult, az alperes már a választási kampányban jelezte, hogy e jelölt ajánlóívén olyan személyek neve is szerepel, akik a saját nyilatkozatuk szerint csak a Fidesz-KDNP egri polgármester-jelöltjének ajánlóívét írták alá. Bár e körben senki sem nyújtott be feljelentést vagy választási kifogást, az alperes B. B. esetére alappal hivatkozhatott, mert az alátámasztotta, hogy a kijelentései nem voltak légből kapottak, a jogtalanul elkészített választási adatbázist ugyanis a 2019. évi választás során is felhasználhatták, megkönnyítve ezzel egy ún. kamujelölt elindulását a polgármester választáson. A sérelmezett közlések ténybeli alapjaként kellett értékelni azt a tényt is, hogy az okiratokat abban a szobában találták meg, amelyet S. Gy. tanúvallomása szerint korábban R. B. alpolgármester használt, aki 2010-ben és 2014-ben is azon e.-i kerületben volt képviselőjelölt, amelynek lakosait a lista felsorolta.

[17] Rámutatott, hogy az iratokat a soron következő közgyűlés előtt egy nappal találták meg, ezért az alperesnek nem volt sok ideje arra, hogy azok valóságtartalmát ellenőrizze, különös figyelemmel arra, hogy az okiratok már a megtalálásuk napján nyilvánosságra kerültek. Ettől függetlenül az alperes előzetes jogi konzultáció érdekében a jegyzőhöz fordult, így az adott helyzetben elvárható módon járt el. Emellett – korábbi országgyűlési képviselőként és kampányfőnökként – ő maga is rendelkezett elegendő ismerettel ahhoz, hogy a fellelt okiratok jogellenességét és hatását megfelelő módon felmérhesse.

[18] Mindettől függetlenül valamennyi felperes esetében külön-külön megvizsgálta, hogy kötelesek-e túrni az alperes által megfogalmazott politikai véleményt. Úgy foglalt állást, hogy a II. és a III. rendű felperesek túrési kötelezettsége fennáll, hiszen már 2019. előtt is aktív részesei voltak a helyi közéletnek, így velük szemben az alperes közlése megfelelő ténybeli alappal rendelkezett. A IV. rendű felperes is köteles eltúrni az alperes politikai véleményét, mert – noha 2019. előtt nem vett részt a közéletben – épp abban a választókerületben szerzett egyéni képviselői mandátumot, amelyre az alpolgármesteri irodában fellelt okiratok vonatkoztak, így a vélemény kellő ténybeli alapja vele szemben is megállapítható volt. Az I. rendű felperes esetében azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem köteles eltúrni a közlés azon részeit, amelyeket az elsőfokú ítélet rendelkező részében idézett, mert 2019. előtt nem vett részt a közéletben, egy másik választókerületben szerzett egyéni képviselői mandátumot és 2019-ben „épphogy betöltötte a 30. életévét.” A többi közlésre vonatkozóan ugyanakkor indokoltnak tartotta az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogának korlátozását.

[19] Miután a jogsértés nem volt folyamatos, elutasította az I. rendű felperes azon keresetét, amelyik az alperes jogsértéstől való eltiltására irányult, kötelezte ugyanakkor az alperest a jogsértés abbahagyására, valamint arra, hogy magánlevélben adjon elégtételt az I. rendű felperesnek, ezt meghaladó elégtételt ugyanis nem tartott indokoltnak. Az eset összes körülményeinek mérlegelése alapján az alperest az I. rendű felperes részére 200 000 Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezte, ezen összeg ugyanis alkalmas volt arra, hogy érvényesülhessen a sérelemdíj reparatív és preventív funkciója is.

[20] Megállapította, hogy az alperes az I. rendű felperessel szemben 50%-ban, a többi felperes vonatkozásában pedig teljes mértékben pernyertes lett. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: a Pp.) 83. §-a és 102. §-a alapján ennek tükrében döntött a felek által felszámított perköltség és a feljegyzett kereseti illeték viseléséről.

[21] A felperesek a fellebbezésükben azt kérték, hogy az ítéltábla – a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a), c) és d) pontjaiban foglalt felülbírálati jogkörben eljárva – változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, és teljes mértékben adjon helyt a keresetüknek.

[22] Arra hivatkoztak, hogy az alperes a kereset tárgyát képező közléseiben nem véleményt fogalmazott meg, hanem valótlan tényeket állított, amely valamennyiüket egyaránt érintette. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem konkrét bűncselekmény elkövetésével vádolta meg őket. A közgyűlési beszédében kifejtette ugyanis, hogy amit a kezében tart, az kimeríti a Btk. 350. §-át, 1-3 év szabadságvesztéssel büntetendő, továbbá csalónak és törvénysértőnek nevezte őket, akik 3 év letöltendő kaphatnak. Mindez azt jelenti, hogy a közlés szerint a választási csalás konkrét bűncselekmény volt, amelyet ők követtek el. Ezt az álláspontját az alperes az elsőfokú eljárás során ismertetett nyilatkozatában is megerősítette. Ezért az elsőfokú bíróság e körben tévesen mérlegelte a bizonyítékokat, így megsértette a Pp. 279. §-ának (1) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: a Ptk.) 2:43. §-ának d) pontját és 2:45. §-ának (2) bekezdését.

[23] Érvelésük szerint az alperes kifejezetten rosszhiszeműen és gondatlanul járt el. Polgármesterként, a közgyűlés elnökeként és korábbi országgyűlési képviselőként vele szemben magasabb volt az elvárhatósági mérce, ezért a közléseit szilárd ténybeli alapra kellett volna helyeznie. Mindezt az is indokoltta tette, hogy a kijelentéseit egy jól felépített politikai kampány keretében, előre eltervezett módon adta elő, továbbá kategorikusan és konkrétan fogalmazott, így nem hagyott kétséget afelől, hogy szerinte bűncselekmény történt, amelyet a felperesek követett el. Azok az okiratok, amelyeket az iratselejtezés során találtak, nem képezhették e közlések ténybeli alapját, mert ezeket az alperes nem csatolta be, és a tartalmukat sem igazolta. A tanúk közül L. Cs. és H. K. úgy nyilatkoztak, hogy az okiratokat nem tekintették meg, S. Gy. tanú pedig csupán véleményt mondott akkor, amikor kijelentette, hogy az okiratok ajánlóívek másolatai lehettek. Ezért alap nélkül állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az okiratok ajánlóívek másolatai és választókról készített listák, választási adatbázisok voltak. Ez a következtetés ellentétes a nyomozóhatóság és a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: a NAIH) jogi álláspontjával is, e hatóságok ugyanis nem találtak jogsértésre utaló adatot. Az okiratokról csupán annyit lehet tudni, hogy azok nem említik őket, továbbá nem kapcsolhatóak össze az ő

tevékenységükkel. Ennek oka az, hogy az okiratok az alperes szerint is a 2010. és a 2014. évi e.-i választásokat érintették, amelyekben az I. és a IV. rendű felperesek nem vettek részt, a II. és a III. rendű felperesek pedig – noha már ekkor is tagjai voltak a közgyűlésnek – sohasem használták az iratokkal érintett alpolgármesteri irodát. Ezért ezen okiratok alapján okszerűen nem lehetett arra következtetni, hogy ők a 2019. évi választás során bűncselekményt követtek el.

[24] Rámutattak, hogy az alperes nyilvánvalóan rosszhiszeműen hivatkozott a Btk. 350. §-ának d) és e) pontjában foglalt bűncselekmény elkövetésére is, mert azt csak erőszakkal, fenyegetéssel, anyagi juttatással, jogtalan aláírással vagy hamis adatok feltüntetésével lehetett elkövetni, amelyekre nyilvánvalóan nem került sor. Mivel erről – korábbi országgyűlési képviselőként – az alperesnek is tudnia kellett, szándékosan megtévesztette a hallgatóságát, amelyet el is ismert, hiszen a per során ismertetett nyilatkozatában azt mondta, hogy a beszéde előtt kikereste a telefonján a Btk. általa hivatkozott rendelkezését.

[25] Érvelésük szerint kérdéses az is, hogy az alperes által hivatkozott okiratok mikor kerültek az alpolgármesteri irodába, mert a helyiséget 2019 októberétől 2020 januárjáig az alperes és köre használta, az iroda pedig a tanúk szerint nem volt bezárva, mint ahogy az a szekrény sem, ahol az iratokat megtalálták. A korábbi alpolgármester: M.-né A. I. a büntetőeljárás során azt vallotta, hogy amikor az irodából 2019 októberében kiköltözött, az iratok még nem voltak ott. Megkérdőjelezi az iratok bizonyító erejét az is, hogy a nyomozóhatóság szerint azok a lefoglalásuk időpontjában már nem abban a dobozban voltak, amiben találták őket, hanem két dossziében. Gyanús véletlen továbbá, hogy az iratok épp a közgyűlés előtt egy nappal elrendelt iratselejtezés során kerültek elő, miközben az alperes már három hónapja hivatalban volt.

[26] Rámutattak, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte mentő körülményként azt, hogy az alperesnek azért kellett ebben a témában felszólalnia a közgyűlésen, mert az iratok a megtalálásuk napján nyilvánosságra kerültek. Ez ugyanis nem mentő körülmény, mert az okiratokat épp maga az alperes hozta nyilvánosságra. Érvelésük szerint az is az alperes rosszhiszeműségét jelzi, hogy a rendelkezésére rövid álló idő alatt is fel tudta kutatni a jogszabályokat és állásfoglalást tudott kérni a jegyzőtől. Ennek ismeretében a feljelentését ismeretlen tétellel szemben nyújtotta be, a közgyűlésen mégis hamisan bűncselekmény elkövetésével vádolta meg őket. Ezért az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat ebben a körben is tévesen mérlegelte, így megsértette a Pp. 279. §-ának (1) bekezdését, 4. §-ának (2) bekezdését, 320. §-ának (1) bekezdését, valamint a Ptk. 2:43. §-ának d) pontját és 2:45. §-ának (2) bekezdését.

[27] Kifejtették, hogy az elsőfokú bíróság okszerűtlenül és zavaros módon tette a tényállás részévé a Kubatov-lista, a kamupártok és a kamujelöltek Wikipédiában foglalt meghatározását, továbbá a kereset és az ellenkérelem korlátain túllépve, tényelődás és bizonyítékok nélkül foglalkozott B. B. esetével és bírálta a nyomozást megszüntető határozatot. Ezért megsértette a Pp. 2. §-ának (2) bekezdését, 279. §-ának (1) bekezdését, valamint a Ptk. 2:43. §-ának d) pontját és 2:45. §-ának (2) bekezdését.

[28] Az I. rendű felperes külön is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem az általa kért elégtétel adására és sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest, a keresete ugyanis álláspontja szerint ebben a körben is alapos volt.

[29] Az alperes a fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéltábla részben változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és teljesen utasítsa el az I. rendű felperes keresetét. Arra hivatkozott, hogy nem tett olyan kijelentést, amely sértette az I. rendű felperes jóhírnevét, sőt: a második jogsértőnek talált közlés nem is rá vonatkozott, hanem O. S.-ra, aki emiatt az elsőfokú bíróság előtt 12.P.20.019/2021. szám alatt pert is indított vele szemben. Érvelése szerint a sérelmezett kijelentéseiben nem tényeket állított, hanem csak politikai véleményt fogalmazott meg arról, hogy a felperesek a 2019. évi önkormányzati választások során meg nem engedett kampányeszközöket alkalmazhattak. Senkit sem vádolt azzal, hogy bűncselekményt követett el, így nem állított ilyet az I. rendű felperesről sem. A véleményének ténybeli alapja nemcsak a II., a III. és a IV. rendű felperesek, hanem az I. rendű felperes esetében is fennállt, hiszen e választáson ő is képviselői mandátumot szerzett, így maga is hasznát húzhatott a meg nem engedett kampányeszközök használatából, különös tekintettel a töredékszavazatokból adódó előnyökre. Az, hogy 2019. előtt nem vett részt a közéletben, irreleváns, mint ahogy az is, hogy ekkor épp 30 éves volt. Amennyiben tehát a közlése a II., a III. és a IV. rendű felpereseket nem sértette, az nem járhatott az I. rendű felperes jóhírnevének sérelmével sem. Ezért az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Ptk. 2:43. §-ának d) pontját, 2:44. §-ának (1) bekezdését, 2:45. §-ának (2) bekezdését, 2:51. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjait, és a 2:52. §-át.

[30] A felek fellebbezési ellenkérelmei az elsőfokú ítélet ellenfél által támadott rendelkezéseinek helybenhagyására irányultak, azok helyes indokai alapján.

[31] Az ítéltábla a fellebbezéseket a Pp. 376. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, amelynek során nem lépte át a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek korlátait (Pp. 370. §-ának (1) bekezdése), olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést ugyanis, amely erre okot adott volna, nem észlelt (Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései). Ezért – a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a), c) és d) pontjaiban írt felülbírálati jogkörében eljárva – abban foglalt állást, hogy az elsőfokú ítélet keresetet részben elutasító része a felperesek fellebbezésében foglalt okokból, az elsőfokú ítélet keresetnek részben helyt adó része pedig az alperes fellebbezésében foglalt okokból jogszabálysértő-e. Ennek eredményeként a felperesek fellebbezését alaptalannak, az alperes fellebbezését pedig alaposnak találta.

[32] Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján túlnyomórészt helyesen állapította meg. Azt az ítéltábla csupán annyival egészítette ki, hogy – a felek egyező nyilatkozata és a felperesek által csatolt videofelvétel alapján – rögzítette az alperes azon nyilatkozatát, amelyet a közgyűlésen O. S. rövid szóbeli reakciójára válaszképpen adott elő, ez a kereset tárgyává tett nyilatkozat ugyanis nem szerepelt az elsőfokú bíróság által megállapított tények között. Az így kiegészített tényállás alapján az ítéltábla – az alábbi okok miatt – arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a sérelmezett közléseivel nem sértette meg egyik felperes személyiségi jogait sem.

[33] A per során mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett kijelentések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e. A valótlan, illetve a való tény hamis színben feltűntető, sértő tényállítás ugyanis a felperesek jóhírnevét, az indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás pedig a felperesek becsületét sérthette meg (Ptk. 2:45. §-a). Ennek eldöntése érdekében fel kellett tárni a közlések valós tartalmát, amelynek során a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás szerint a kijelentéseket a maguk egészében kellett megvizsgálni, az azokban foglalt kifejezéseket pedig nem a formális megjelenésük, hanem a valóságos tartalmuk szerint, a szavak általánosan elfogadott jelentését alapul véve kellett figyelembe venni.

[34] E vizsgálat alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a közlések a köztisztiséget betöltő felperesek képviselővé választásának körülményeire vonatkoztak, ezért valamennyi felperes érintettsége fennállt, a keresetösségi joguk tehát nem volt megkérdőjelezhető. Nem férhetett kétség ugyanakkor ahhoz sem, hogy a közlések témája: a felperesek megválasztásának körülményei közügynek minősülnek, hiszen – ahogy azt az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III.7.) AB határozat indokolásának 48. pontjában kifejtette – a köztisztiséget betöltőkre vonatkozó beszéd a politikai véleménynyilvánítás központi alkotóeleme, a közügyek megvitatásának ugyanis lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások. Ezért a közlések a 13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolásának 39. pontja alapján automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalom alá kerültek, hiszen a közügyek megvitatásának lehetőségét széles körben biztosítani kell, ez ugyanis a közhatalom és a közhatalmat gyakorlók ellenőrzésének, ellenőrizhetőségének egyik legfőbb garanciája, amely egy plurális alapokra épülő társadalom demokratikus és nyílt működéséhez nélkülözhetetlen követelmény.

[35] A közlések valós tartalmának megállapítása során ugyanakkor figyelemmel kellett lenni azok körülményeire, kontextusára, apropójára is (13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolásának 39. pontja), így mérlegelési körbe kellett vonni azt, hogy az alperes kijelentéseinek alapját és indokát azok az okiratok képezték, amelyeket a közgyűlést megelőző napon az egyik alpolgármester szobájában találtak.

[36] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy ezen okiratok tartalmát a per során – azok csatolása nélkül is – sikerült feltárni. Ennek oka az, hogy a nyomozóhatóság a nyomozást megszüntető határozatában egyértelműen felsorolta, hogy milyen okiratok kerültek elő: többek között dr. Ny. Zs. 2014. évi országgyűlési választással kapcsolatos ajánlóíveinek másolatai, szórólapok, táblázatos formában elkészített, neveket és címeket tartalmazó, géppel írt listák, üres ajánlóívek másolatai, valamint olyan nyomtatott táblázatok, amelyek e.-i lakosok nevét, címét és aktivitását listázták (25. sorszámú beadvány mellékletét képező határozat 3. oldalának 5. bekezdése). Mindez teljes mértékben megfelelt az alperes által tett feljelentés mellékletében foglalt felsorolásnak, továbbá összhangban állt S. Gy.-nek, H. E. K.-nak és L.- Cs.-nak a P.20.042/2020. szám alatti perben, valamint a nyomozás során előadott tanúvallomásaival. Ezért a felperesek alap nélkül hivatkoztak a fellebbezésükben arra, hogy az okiratok tartalma a per során nem volt igazolható.

[37] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon érvelésével is, hogy a jogvita eldöntésekor nem annak volt jelentősége, hogy az okiratok mikor és hogyan kerültek az alpolgármesteri irodába, hanem annak, hogy azok mit tartalmaztak. Az okiratok feltárt

tartalma alapján pedig minden kétséget kizáróan meg lehetett állapítani, hogy azokat a 2010. évi helyi önkormányzati és a 2014. évi országgyűlési választások során készítették el, méghozzá azon politikai párt jelöltjeinek megválasztása érdekében, amelynek színeiben 2019-ben a felperesek is közgyűlési mandátumot szereztek. Az okiratok tartalma nem hagyott kétséget afelől sem, hogy azok egy része, így a lemásolt ajánlóívek és a választópolgárok adatait, politikai aktivitását rögzítő listák az elsőfokú ítéletben kimerítő részletességgel ismertetett választási és adatkezelési szabályok megsértésével keletkeztek, amelyet a felperesek sem az elsőfokú eljárás során, sem pedig a fellebbezésükben nem tettek vitássá. Az a körülmény, hogy az okiratokat csupán három hónappal az alperes hivatalba lépése után találták meg, önmagában nem kérdőjelezte meg azok bizonyító erejét. Az okiratok ugyanis elég hitelesnek bizonyultak ahhoz, hogy választási bűncselekmény gyanúját alapozzák meg, így nyomozás lefolytatását tették szükségessé, amelynek során nem merült fel arra utaló adat, hogy azokat kifejezetten azért „hamisították” volna, hogy a jogsértés gyanúját a felperesek politikai pártjára tereljék. Az a körülmény pedig, hogy a nyomozóhatóság nem abban a dobozban foglalta le az okiratokat, amelyben a megtalálásukkor voltak, hanem két dossziében, szintén nem utalt „hamisításra.” S. Gy., H. E. K. és L. Cs. ugyanis a nyomozás során azt vallották, hogy az okiratokat – az irattartó dobozon belül – két dossziében találták meg, így az a tény, hogy a nyomozóhatóság az iratokat szintén két dossziében foglalta le, nem kérdőjelezte meg azok hitelességét.

[38] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a per tárgyává tett közléseiben az alpolgármesteri irodában megtalált fenti okiratokból levont következtetéseit adta elő, így nem önálló tényállításokat fogalmazott meg, hanem csupán ezen okiratokra alapított politikai véleményének adott hangot. Kétségtelen, hogy a sérelmezett kijelentéseiben úgy foglalt állást, hogy az okiratok elkészítése nemcsak a választási és az adatkezelési szabályokat sérti, hanem jogszabályhely és büntetési tétel szerint megjelölt konkrét bűncselekménynek is minősül. Azt azonban, hogy ezt a bűncselekményt kifejezetten a felperesek vagy a Fidesz-KDNP frakció többi tagja követte volna el, az alperes nem állította, mert nem tett olyan kijelentést, hogy az okiratokat kifejezetten a felperesek vagy egy frakciótársuk készítette el. A közléseinek valós tartalma szerint kizárólag arra hivatkozott, hogy e bűncselekményből eredően a felperesek mint a Fidesz-KDNP közgyűlési frakciójának tagjai a választások során tisztességtelen haszonhoz jutottak, ilyen értelemben csaltak, és törvénysértő módon jártak el, ennek pedig viselniük kell a morális és politikai következményeit, ezért le kell mondaniuk és távozniuk kell a hazai és az e.-i közéletből. Azzal tehát, hogy a Fidesz-KDNP frakció tagjait „csalónak”, „törvénysértőnek” nevezte, valamint kijelentette, hogy majd a rendőrségre kell járniuk magyarázkodni, nem konkrét bűncselekménnyel vádolta meg őket, hanem csak annak a véleményének adott hangot, hogy a felperesek a választások során tisztességtelen előnyt szereztek, amelynek körülményeiről – tanúként – akár a nyomozóhatóság is meghallgathatja őket.

[39] Mivel az alperes sérelmezett közlései nem tényállítások voltak, hanem véleményt fejeztek ki, azok nem a felperesek jóhírnevét, hanem a becsületét sérthették meg. Figyelemmel azonban arra, hogy e vélemény sem a megfogalmazásában, sem pedig a tartalmában nem minősíthető indokolatlanul bántónak és öncélúnak, az a felperesek becsületének sérelmével sem járt. E vélemény megfogalmazására ugyanis kellő ténybeli alapot nyújtottak az alpolgármesteri irodában talált okiratok, hiszen azokból a logika szabályai szerint le lehetett vonni azt a következtetést, hogy a 2010. és 2014. évi választások során a felperesek pártja által indított jelöltek megválasztása érdekében illegális választói adatbázist használhattak, ebből pedig okszerűen tovább lehetett következtetni arra, hogy a

2019. évi helyi önkormányzati választásokon is ugyanilyen adatbázis segíthette a felperesek megválasztását. Ezért a felpereseknek e következtetéseket és az alperes ezekre alapított, közügyben megfogalmazott politikai véleményét – függetlenül annak helyességétől vagy helytelenségétől – tűrniük kell, így azzal szemben nem tarthatnak igényt személyiségvédelemre (Ptk. 2:44. §-ának (1) bekezdése).

[40] Mindez az I. rendű felperesre is igaz, hiszen – ahogy azt az alperes a fellebbezésében helyesen kifejtette – a többi felpereshez hasonlóan ő is a Fidesz-KDNP támogatásával szerzett közgyűlési mandátumot a 2019. évi önkormányzati választás során, így a többi felpereshez hasonlóan ő sem kifogásolhatta az alperes alpolgármesteri irodában talált okiratokra alapított azon véleményét, az ő megválasztását is elősegíthették meg nem engedett választási adatbázisok. Nem volt tehát észszerű indoka annak, hogy az elsőfokú bíróság a sérelmezett közlések egy részét az I. rendű felperes tekintetében jóhírnévsértőnek minősítette. Erre nem adott alapot az, hogy az I. rendű felperes 2019. előtt nem vett részt a közéletben, mint ahogy az sem, hogy 2019-ben „épphogy betöltötte a 30. életévét,” mindezek ugyanis a jogvita eldöntése során nem bírtak jelentőséggel. Ezért az I. rendű felperes keresete – a többi felpereséhez hasonlóan – teljesen alaptalan volt, így nem tarthatott igényt a személyiségi jogsértés objektív és szubjektív jogkövetkezményeinek alkalmazására.

[41] Annak a körülménynek, hogy a nyomozóhatóság utóbb – bizonyítékok hiányában – megszüntette a nyomozást, a per során szintén nem volt jelentősége, mert az alperes nem állított a felperesekről olyat, hogy konkrét bűncselekményt követtek el. Erre tekintettel teljesen irreleváns volt az, hogy a nyomozóhatóság a nyomozás során megfelelő eljárási cselekményeket fogantatosított-e, és helyesen értelmezte-e a büntető anyagi és eljárási jog szabályait. Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság által e körben kifejtett érvelést teljes egészében mellőzte.

[42] Annak, hogy az alperes jó- vagy rosszhiszeműen járt-e el, csak akkor lett volna jelentősége, ha a sérelmezett közlések nem véleménynyilvánításnak, hanem tényállításnak minősültek volna. Kizárólag ebben az esetben lehetett és kellett volna megvizsgálni ugyanis azt, hogy az alperes tudott-e a tényállításainak valótlanságáról vagy az adott helyzetben elvárható lett volna-e tőle, hogy a tényállításainak valótlanságát felismerje. E vizsgálatot azonban – tényállítások hiányában – nem lehetett és nem is kellett elvégezni, abban pedig egy személyiségi jogi perben eljáró bíróság nem foglalhatott állást, hogy egy politikai vélemény helytálló-e vagy nem (PK 12. számú állásfoglalás III. pontja). Ezért az ítéltábla mellőzte az elsőfokú ítéletből az e körben kifejtett érveket is.

[43] Helyesen utaltak a felperesek a fellebbezésükben arra, hogy a jogvita elbírálásához nem volt szükség a Kubatov-lista, a kamupártok és a kamujelöltek Wikipédiában írt fogalmának megismerésére. Ennek oka az, hogy az alperes a sérelmezett közléseiben nem használta a kamupártok és kamujelöltek kifejezéseket, így ezeket nem kellett elemezni. A közgyűlési beszédében csak a Kubatov-listát említette meg, e beszéd valós tartalmát azonban e kifejezés Wikipédiában írt fogalma nélkül is meg lehetett állapítani. A PK 12. számú állásfoglalás értelmében a sérelmezett kifejezéseket a társadalom által elfogadott közfelfogásnak megfelelően kell értelmezni, amely nem feltétlenül egyezik meg e szavak Wikipédiában írt meghatározásával. Ezért az e körben kifejtett érveket is mellőzni kellett az elsőfokú ítéletből.

[44] Nem értett egyet az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával sem, amely szerint az alperes politikai véleményének ténybeli alapját képezte B. B. esete is. Először is: a kifejtett okok miatt az alpolgármesteri irodában talált okiratok – ténybeli szempontból – már önmagukban is kellőképpen megalapozták az alperes politikai véleményét, így további ténybeli alapra nem volt szükség. Másodszor: azt, hogy B. B. a 2019. évi e.-i polgármester választáson valóban ún. kamujelölt volt-e, a per során semmi sem igazolta, így ténybeli alapként nem lehetett arra hivatkozni, hogy B. B. választási indulását illegális választási adatbázis segítette elő. Ezért az elsőfokú ítéletből mellőzni kellett az e körben előadott érvelést is.

[45] Mindettől függetlenül az elsőfokú ítélet keresetet túlnyomórészt elutasító része jogszerű volt. A keresetnek részben helyt adó elsőfokú rendelkezéseket ugyanakkor meg kellett változtatni, és az I. rendű felperes keresetét teljesen el kellett elutasítani. Mindez nem volt ellentétes a keresetlevélben hivatkozott bírósági határozatokkal, mert e döntések közül azok, amelyek polgári jogi jogterületen születtek, eltérő tényálláson alapultak, a büntetőjogi jogterületet érintő határozatok pedig nem a személyiségi jogsértésért való polgári jogi felelősség, hanem az ilyen jogsérelmekkel kapcsolatos büntetőjogi felelősség feltételeire vonatkoztak, így ezeket az eseti döntéseket jelen perben nem lehetett alkalmazni.

[46] A részben megváltoztatott elsőfokú döntés folytán az I. rendű felperes is teljes peresztes lett, ezért köteles az alperes jogi képviselői munkadíjból álló elsőfokú perköltségének a megfizetésére (Pp. 83. §-ának (1) bekezdése), amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: az R.) 3. §-ának (3) bekezdése és 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján – a felszámítással egyezően – 15 000 Ft + áfa, azaz 19 050 Ft-ban határozta meg. Teljes peresztesége folytán az I. rendű felperes köteles a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére is (Pp. 102. §-ának (1) bekezdése), ezért az ítéltábla az általa fizetendő kereseti illetéket 36 000 Ft-ra felemelte és mellőzte az alperes kereseti illetékben történt marasztalását.

[47] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írt módon – részben – megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[48] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért kötelesek a személyenként 48 000 Ft összegű feljegyzett fellebbezési illetéknek és az alperes jogi képviselői munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére (Pp. 83. §-ának (1) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése). Ez utóbbi összegét az ítéltábla az R. 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján – a csatolt költségjegyzékkel egyezően – 15 000 Ft-ban határozta meg, amelyre az R. 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján felszámította az ügyvédi tevékenységet terhelő általános forgalmi adót.

[49] Az alperes fellebbezése eredményes volt, ezért az e körben peresztes I. rendű felperes köteles megfizetni az alperes fellebbezése folytán feljegyzett 48 000 Ft fellebbezési illetéket is (Pp. 83. §-ának (1) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése). Az ítéltábla az indokolás [48] pontjában foglalt perköltségen felül további másodfokú perköltség megfizetésére nem kötelezhette az I. rendű felperest, hiszen az alperes ezt meghaladó

perköltséget a másodfokú eljárás során nem számított fel (Pp. 81. §-ának (1) és (2) bekezdései).

Debrecen, 2021. május 27.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró